

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ МИСТЕЦТВ
ІМЕНІ І.П. КОТЛЯРЕВСЬКОГО

Оркестровий факультет
Кафедра народних інструментів України

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

до виконання самостійної роботи
з вибіркової дисципліни

«АНСАМБЛЬ/ОРКЕСТР БАЯНІСТІВ І АКОРДЕОНІСТІВ»

для здобувачів першого (бакалаврського) та другого (магістерського)
рівнів вищої освіти

спеціальності 025 «Музичне мистецтво»

галузь знань 02 «Культура і мистецтво»

спеціальності В5 «Музичне мистецтво»

галузь знань В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки»

Харків, 2026

УДК 780.647.2:785(072)

Друкується за рішенням Вченої ради Харківського національного університету мистецтв імені І.П. Котляревського (Протокол № 11 від 29 червня 2026 року)

Ансамбль/оркестр баяністів і акордеоністів : методичні рекомендації до виконання самостійної роботи з дисципліни «Ансамбль/оркестр баяністів і акордеоністів» для здобувачів першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів вищої освіти спеціальності 025 «Музичне мистецтво», галузь знань 02 «Культура і мистецтво», спеціальності В5 «Музичне мистецтво», галузь знань В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки» / укладач О. В. Литвищенко ; Харківський національний університет мистецтв імені І.П. Котляревського. Харків, 2026, 18 с.

Укладач:

Олександр ЛИТВИЩЕНКО – доктор філософії, старший викладач кафедри народних інструментів України Харківського національного університету мистецтв імені І.П. Котляревського

Рецензенти:

Юрій ЛОШКОВ – професор кафедри народних інструментів Харківської державної академії культури, доктор мистецтвознавства, професор;

Геннадій ГОЛЯКА – доцент кафедри народних інструментів України Харківського національного університету мистецтв імені І.П. Котляревського, кандидат мистецтвознавства, доцент.

У методичних рекомендаціях висвітлено основні аспекти організації самостійної роботи здобувачів освіти в умовах ансамблево-оркестрового музикування. У них узагальнено основні принципи опрацювання оркестрових партій, розвитку виконавської техніки, багаторівневого слухового контролю, ансамблевої взаємодії, роботи над різножанровим репертуаром і підготовки до концертної презентації.

Методичні рекомендації розглянуто та схвалено на засідання науково-методичної ради Харківського національного університету мистецтв імені І.П. Котляревського (Протокол № 11 від 26 червня 2026 року)

© Литвищенко О.В., 2026

© Харківський національний університет мистецтв імені І.П. Котляревського, 2026

ЗМІСТ

Пояснювальна записка.....	4
1. Значення ансамблево-оркестрового музикування для формування фахових компетенцій баяніста і акордеоніста.....	6
2. Загальні принципи організації самостійної роботи.....	6
3. Методичні вказівки до виконання самостійної роботи за темами	7
Тема 1. Організація творчо-репетиційного процесу. Розвиток технічних навичок: робота над артикуляцією, штрихами, фразуванням і динамікою.....	7
Тема 2. Формування ансамблевого мислення та навичок багаторівневого слухового контролю	9
Тема 3. Опанування оркестрового репертуару: виконання творів різних жанрів та стилів, адаптованих для ансамблю/оркестру баяністів і акордеоністів.....	11
Тема 4. Концертна презентація: виконавський і психологічний аспекти..	13
4. Перевірка результатів самостійної роботи.....	14
Список рекомендованих джерел.....	16
Додаток.....	17

Пояснювальна записка

Вибіркова дисципліна «Ансамбль/оркестр баяністів і акордеоністів» належить до практико-орієнтованих освітніх компонентів професійної підготовки здобувачів освіти спеціальності 025 «Музичне мистецтво» / В5 «Музичне мистецтво» фахової профілізації «Народні інструменти» та спрямована на формування навичок колективного музикування у складі чисельного однорідного ансамблю/оркестру баяністів і акордеоністів.

Дисципліна забезпечує формування та розвиток компетентностей, пов'язаних із професійною діяльністю артиста оркестру, зокрема здатності до колективного виконавства, художньої взаємодії у творчому колективі, дотримання вимог виконавської дисципліни та реалізації спільного художнього задуму. Практичний досвід, набутий у процесі роботи в ансамблі/оркестрі баяністів і акордеоністів, є важливою складовою професійної підготовки майбутнього фахівця у сфері музичного мистецтва. Особливого значення набувають розвиток ансамблевого мислення, багаторівневого слухового контролю, тембрової культури, навичок роботи з оркестровою фактурою та усвідомлена участь у репетиційно-концертному процесі. Сукупність цих складових забезпечує ефективність колективного музикування та сприяє формуванню професійних якостей сучасного виконавця.

Вагоме значення для формування змісту дисципліни має багаторічний досвід діяльності студентського оркестру баяністів і акордеоністів Харківського національного університету мистецтв імені І.П. Котляревського, який упродовж майже тридцяти років (1993–2022) очолював заслужений діяч мистецтв України, професор кафедри народних інструментів України О. І. Назаренко. У процесі розвитку творчого колективу сформувалися власні виконавські та педагогічні традиції, що ґрунтуються на поєднанні високої виконавської дисципліни, творчої ініціативи, ансамблевої взаємодії та глибокого усвідомлення художньої природи оркестрового музикування. Саме ці принципи становлять методичну основу підготовки сучасного артиста ансамблю/оркестру та визначають зміст роботи здобувача освіти.

Самостійна робота в межах вибіркової дисципліни має особливе значення, оскільки якість колективного звучання безпосередньо залежить від рівня індивідуальної підготовленості кожного учасника. Ефективність роботи в ансамблі/оркестрі баяністів і акордеоністів безпосередньо залежить від системності індивідуальної підготовки, точності опанування нотного тексту, слухової уважності, темброво-динамічної гнучкості та здатності до творчої взаємодії з іншими учасниками колективу. Здобувач освіти має не лише технічно опанувати власну партію, а й усвідомити її функцію в загальній фактурі твору, характер взаємодії з іншими партіями, динамічне співвідношення голосів, особливості артикуляції, реєстрової палітри та стилістичної манери виконання.

У процесі самостійного опрацювання навчального матеріалу здобувачі освіти поглиблюють знання про темброві можливості баяна й акордеона, засоби звукоутворення, реєстрову виразність, специфіку ансамблевої та оркестрової гри, а також правила професійної комунікації у творчому колективі. Важливою складовою є робота з аудіо- та відеозаписами, аналіз виконавських інтерпретацій інших колективів, відвідування концертів, системне опрацювання репертуару й підготовка до сценічної презентації.

Методичні рекомендації мають допомогти здобувачеві освіти організувати самостійну роботу послідовно, цілеспрямовано й результативно: від первинного ознайомлення з нотним текстом і самостійного опрацювання оркестрової партії – до художньо переконливого виконання у складі ансамблю/оркестру баяністів і акордеоністів.

1. Значення ансамблево-оркестрового музикування для формування фахових компетенцій баяніста і акордеоніста

Участь здобувача освіти в ансамблі або оркестрі баяністів і акордеоністів є важливою складовою його професійного становлення. На відміну від індивідуального виконавства, колективне музикування вимагає розвитку особливих якостей: здатності слухати партнерів, оперативно реагувати на художні та технічні завдання диригента, дотримуватися єдиної виконавської концепції та підпорядковувати власну виконавську індивідуальність спільному художньому результату.

Робота в ансамблі/оркестрі баяністів і акордеоністів сприяє формуванню професійної дисципліни, відповідальності, комунікативних навичок, розвитку метроритмічної стабільності, тембрового слуху та навичок колективної творчої діяльності. Саме тому ансамблево-оркестрове виконавство розглядається не лише як окрема форма музичної практики, а й як ефективний засіб комплексної підготовки майбутнього музиканта-виконавця.

Особливого значення набуває формування ансамблево-оркестрового мислення, що передбачає розуміння функцій окремих голосів у музичній тканині, відчуття тембрового балансу, здатність до ансамблевої взаємодії та вміння працювати в межах єдиної художньої концепції. Набуті під час колективного музикування компетентності є важливими складовими професійної діяльності сучасного музиканта.

2. Загальні принципи організації самостійної роботи

Ефективність роботи ансамблю/оркестру баяністів і акордеоністів безпосередньо залежить від рівня індивідуальної підготовки кожного учасника колективу. Самостійна робота повинна здійснюватися систематично й передбачати не лише технічне опанування нотного тексту, а й розвиток ансамблевого мислення, слухового контролю, виконавської дисципліни та відповідальності за спільний художній результат.

Важливими умовами успішної підготовки є:

- регулярне та послідовне опрацювання оркестрових партій;
- своєчасне відвідування практичних занять і належна підготовка до них;
- постійний візуальний контакт із диригентом;
- уважне ставлення до штрихових, динамічних і темпових вказівок;
- розвиток навичок слухового контролю та ансамблевої взаємодії;
- дотримання норм професійної етики та виконавської дисципліни.

Опанування дисципліни передбачає системну самостійну роботу здобувача освіти в обсязі, визначеному робочою програмою навчальної дисципліни. Її зміст охоплює індивідуальне вивчення ансамблевих та оркестрових партій, технічне опрацювання складних фрагментів, аналіз фактури твору, прослуховування якісних виконавських зразків, підготовку до практичних занять і концертних виступів.

Самостійна робота не повинна зводитися лише до механічного вивчення нотного тексту. Її головне завдання полягає у формуванні професійної відповідальності учасника колективу, здатного мислити не тільки індивідуально-виконавськими, а й ансамблево-оркестровими категоріями.

3. Методичні вказівки до виконання самостійної роботи за темами

Тема 1. Організація творчо-репетиційного процесу. Розвиток технічних навичок: робота над артикуляцією, штрихами, фразуванням і динамікою

Метою самостійної роботи за цією темою є формування у здобувача освіти навичок раціональної підготовки до практичних занять та репетиційної роботи, точного опанування оркестрової партії, розвитку технічної вправності та свідомого використання артикуляційно-штрихових, фразувальних і динамічних засобів.

Особливістю підготовки артиста ансамблю/оркестру баяністів і акордеоністів є поєднання індивідуальної виконавської роботи з вимогами колективного музикування. Тому в процесі самостійного опрацювання оркестрової партії здобувач освіти має приділяти увагу не лише технічній точності виконання, а й виробленню навичок слухового контролю,

метроритмічної стабільності, виконавської дисципліни та готовності до ансамблевої взаємодії. Якість індивідуальної підготовки безпосередньо впливає на ефективність репетиційного процесу, темпи опанування навчального репертуару та досягнення художньої цілісності оркестрового звучання.

Основні завдання самостійної роботи та методичні поради:

1. *Грунтовне опанування оркестрової партії, зокрема складних фрагментів, які за потреби доцільно вивчити напам'ять.* Розпочинати самостійну роботу слід із попереднього перегляду всієї партії: визначення тональності, розміру, темпових позначень, складних ритмічних груп, зміни регістрів, фактурно насичених місць.

2. *Дотримання репетиційного режиму та своєчасна підготовка нотного матеріалу, включаючи внесення аплікатурних і регістрових уточнень.* Самостійна робота передбачає попереднє опрацювання нотного матеріалу, внесення необхідних виконавських позначень, уточнення аплікатури, регістровки, міховедення та інших вказівок, отриманих під час репетиційної роботи. Складні фрагменти доцільно опрацьовувати в повільному темпі з поступовим нарощуванням швидкості, контролюючи метроритмічну точність, аплікатуру, артикуляцію, міховедення та якість звукоутворення. Особливу увагу слід приділяти місцям, що викликають технічні труднощі або потребують ансамблевої узгодженості під час виконання.

3. *Розвиток технічної вправності, чіткості артикуляції, визначеності штрихів, логіки фразування та динамічної гнучкості.* Штрихи й фразування необхідно вивчати не ізольовано, а в контексті музичної думки: кожен штрих має відповідати характеру фрази, жанровій природі твору та загальному художньому задуму його виконання. Після технічного опрацювання партії варто виконувати її під метрономом, а потім – у темпі, наближеному до репетиційного, з моделюванням можливого ансамблевого звучання.

4. *Усвідомлене використання регістрів баяна та акордеона відповідно до художнього образу твору, фактурної функції партії та загального тембрового балансу.* Під час самостійного опрацювання партії здобувач освіти має відпрацьовувати регістрові зміни, передбачені нотним текстом або

диригентськими вказівками, добиваючись їх точного та своєчасного виконання. Обрані реєстри повинні відповідати характеру музичного матеріалу, функції партії в оркестровій фактурі та забезпечувати темброву узгодженість із звучанням інших оркестрових груп. Усвідомлене використання реєстрів сприяє досягненню якісного оркестрового звучання та підвищує художню виразність виконання.

5. Підготовка до взаємодії з диригентом у процесі колективного музикування. Під час самостійної роботи необхідно досягати впевненого знання оркестрової партії, що дозволяє під час репетицій і концертних виступів підтримувати візуальний контакт із диригентом. Доцільно окремо опрацювати місця вступів, фермати, зміни темпу, динаміки та інші епізоди, які потребують особливої уваги до диригентського жесту.

6. Розвиток навичок самоконтролю та об'єктивної оцінки результатів самостійної роботи. Одним із ефективних засобів перевірки якості підготовки оркестрової партії є запис власного виконання на аудіо або відео. Подальший аналіз запису дає можливість виявити неточності нотного тексту, ритмічні похибки, недоліки артикуляції, динаміки та фразування, які можуть залишатися непоміченими під час безпосереднього виконання. Виявлені недоліки необхідно враховувати під час подальшого самостійного опрацювання матеріалу.

Тема 2. Формування ансамблевого мислення та навичок багаторівневого слухового контролю

Метою самостійної роботи за цією темою є розвиток ансамблевого мислення, внутрішньої чутливості та здатності співвідносити власне виконання зі звучанням інших учасників колективу відповідно до єдиної виконавської концепції твору.

Одним із найважливіших компонентів ансамблево-оркестрового виконавства є багаторівневий слуховий контроль. Його сутність полягає у здатності музиканта одночасно контролювати якість виконання власної партії, співвідносити її зі звучанням партнера по пульту та загальний звуковий баланс колективу.

Формування таких навичок дозволяє виконавцю своєчасно реагувати на зміни фактури, коригувати динаміку, артикуляцію й темпову організацію музичного матеріалу відповідно до художнього завдання твору. Під час самостійної роботи доцільно ознайомитись із суміжними партіями, звертаючи увагу на місця спільних виступів, передачі мелодичного матеріалу та інші епізоди ансамблевої взаємодії.

Основні завдання самостійної роботи та методичні поради:

1. *Розвиток навичок багаторівневого слухового контролю та ансамблевої взаємодії.* Під час самостійної роботи рекомендується використовувати аудіозаписи твору, звертаючи увагу на характер звучання інших партій, місця спільних вступів, передачу мелодичного матеріалу та особливості ансамблевої взаємодії. Це допомагає краще підготуватися до репетиційної роботи та швидше адаптуватися до звучання колективу.

2. *Підготовка до метроритмічної та виконавської узгодженості в ансамблі.* Під час самостійного опрацювання партії необхідно особливу увагу приділяти точності метроритмічного виконання, місцям спільних вступів, завершення музичних фраз, пауз і цезур. Складні ритмічні фрагменти доцільно відпрацьовувати з використанням метронома, поступово наближаючись до робочого темпу. Особливу увагу слід приділяти паузам, зберігаючи внутрішнє відчуття метричної пульсації та темпу протягом усього виконання. Така робота сприяє досягненню ритмічної стабільності та впевненості під час колективного музикування.

3. *Підготовка до спільної роботи з партнером по пульту та в малих ансамблевих групах.* До початку загальної репетиції доцільно узгоджувати з партнером по пульту аплікатуру, штрихи, фразування, реєстровку, динамічні відтінки та інші виконавські деталі, що потребують єдиного трактування. Попередня робота в малих групах сприяє виробленню спільного виконавського задуму, підвищує якість ансамблевої взаємодії та дозволяє ефективніше використовувати час загальних репетицій.

4. *Дотримання виконавської дисципліни та відповідальне ставлення до самостійної підготовки.* Важливою умовою ефективної роботи в

ансамблі/оркестрі, баяністів і акордеоністів є систематичне самостійне опрацювання оркестрової партії. Усі зауваження, отримані під час репетиційної роботи, необхідно враховувати та усувати до наступного заняття. Особливу увагу слід приділяти виправленню ритмічних неточностей, недоліків артикуляції, динаміки, штрихів, реєстровки та інших виконавських аспектів, на які звертав увагу диригент. Відповідальне ставлення до виконання поставлених завдань сприяє підвищенню якості колективного музикування та ефективності репетиційного процесу.

Тема 3. Опанування оркестрового репертуару: виконання творів різних жанрів та стилів, адаптованих для ансамблю/оркестру баяністів і акордеоністів

Метою самостійної роботи за цією темою є формування здатності свідомо опанувати різножанровий і різностильовий репертуар, розуміти його художню природу, стильові ознаки та специфіку перекладення для ансамблю/оркестру баяністів і акордеоністів.

У процесі самостійної роботи здобувач освіти повинен не лише технічно опанувати оркестрову партію, а й усвідомлювати жанрово-стильові особливості твору, його образний зміст, характер музичної мови та функціональне призначення власної партії в оркестровій фактурі. Важливого значення набуває ознайомлення з оригіналом твору, авторським стилем композитора, особливостями його інтерпретації в ансамблі/оркестрі баяністів і акордеоністів, а також усвідомлення художніх завдань власної партії в контексті загального виконавського задуму.

Основні завдання самостійної роботи та методичні поради:

1. *Ознайомлення з аудіо- та відеозаписами творів навчального репертуару.* Під час самостійної роботи здобувачеві освіти доцільно прослуховувати аудіо- та переглядати відеозаписи творів, що входять до навчального репертуару ансамблю/оркестру баяністів і акордеоністів. Особливу увагу слід звертати на характер звучання твору, темпові особливості, динамічний розвиток,

артикуляцію, штрихи та загальну виконавську концепцію, порівнюючи різні інтерпретації за наявності таких записів.

2. *Аналіз жанрово-стильових особливостей твору.* Перед початком самостійної роботи над твором доцільно з'ясувати ім'я композитора, жанр твору, його стильову належність, особливості першоджерела та характер адаптації для ансамблю/оркестру баяністів і акордеоністів. Розуміння жанрово-стильового контексту сприяє більш усвідомленому вибору виконавських засобів.

3. *Самостійне визначення технічних і художніх труднощів оркестрової партії.* Під час вивчення нотного тексту необхідно виявляти складні технічні фрагменти, ритмічно нестабільні місця, регістрові зміни, особливості фактури, динамічні контрасти, складні фразувальні побудови та інші елементи. Доцільно скласти індивідуальний план роботи над такими епізодами, поступово усуваючи виявлені труднощі.

4. *Вибір виконавських засобів відповідно до жанрово-стильових особливостей твору.* У творах барокового та класичного стилів слід прагнути ясності артикуляції, ритмічної точності, прозорості фактури та стриманості агогічних відхилень, обирати регістри з чистими тембрами («баян», «кларнет», «фагот» тощо). У романтичному та сучасному репертуарі особливого значення набувають темброво-динамічна гнучкість, виразність фразування, цілісність драматургічного розвитку та емоційна переконливість виконання.

5. *Визначення функції власної партії в оркестровій фактурі та формування виконавського задуму.* Під час самостійного опрацювання твору рекомендується звертати увагу на роль власної партії в різних розділах музичної форми. Необхідно визначати, чи виконує вона мелодичну, гармонічну, контрапунктну, басову, ритмічну або темброво-колористичну функцію. Під час роботи над перекладеннями симфонічної, камерної або вокальної музики необхідно враховувати первинну темброву природу твору та добирати виконавські засоби, здатні максимально повно відтворити його художній образ на баяні або акордеоні.

Тема 4. Концертна презентація: виконавський і психологічний аспекти

Метою роботи за цією темою є підготовка здобувача освіти до публічного виконання у складі ансамблю/оркестру баяністів і акордеоністів, формування сценічної витримки, психологічної зібраності, артистичної відповідальності та здатності зберігати якість виконання в умовах концертної ситуації.

Концертний виступ є підсумковим результатом усієї навчальної, репетиційної та самостійної роботи здобувача освіти. Успішна сценічна презентація передбачає не лише якісне володіння оркестровою партією, а й уміння зосереджувати увагу в умовах публічного виконання, контролювати емоційний стан, підтримувати ансамблеву взаємодію та оперативно реагувати на диригентський жест. Важливою складовою підготовки до концертного виступу є формування впевненості у власних виконавських можливостях, навичок психологічної саморегуляції та відповідального ставлення до колективного результату.

Основні завдання самостійної роботи та методичні поради:

1. *Психологічна підготовка до концертного виступу та досягнення стабільності виконання оркестрової партії.* Під час самостійної підготовки до концертного виступу необхідно прагнути впевненого та стабільного виконання оркестрової партії без зупинок і виправлень. За кілька днів до виступу доцільно перейти від фрагментарного опрацювання окремих епізодів до цілісного виконання творів у концертній послідовності. Такий підхід сприяє формуванню психологічної готовності до виступу, зміцнює виконавську впевненість і допомагає зберігати художню цілісність виконання в умовах концертної ситуації.

2. *Закріплення оркестрової партії в умовах, наближених до концертного виконання.* Під час самостійної підготовки доцільно моделювати умови публічного виступу: виконувати оркестрову партію або твір цілісно, дотримуючись концертного темпу, без повернення до окремих фрагментів для виправлення випадкових помилок. Особливу увагу слід приділяти збереженню концентрації, метроритмічної стабільності та художньої виразності протягом усього виконання. Такий підхід сприяє формуванню виконавської витривалості, сценічної впевненості та готовності до концертної презентації.

3. Підготовка до концертного виступу та дотримання сценічної культури. Під час самостійної підготовки до концертного виступу необхідно приділяти увагу не лише якості виконання оркестрової партії, а й питанням сценічної організації та виконавської дисципліни. Доцільно заздалегідь перевіряти технічний стан інструмента, готовність нотного матеріалу, зручність перегортання сторінок, наявність позначок вступів і складних епізодів. Важливо дотримуватися культури сценічної поведінки, бути готовим до організованого виходу на сцену, своєчасного налаштування інструмента, уважно стежити за диригентом і підтримувати виконавську взаємодію з іншими учасниками колективу.

4. Збереження ансамблевої уваги та виконавської зібраності під час концертного виступу. Під час виконання концертної програми важливо зберігати концентрацію уваги, уважно стежити за диригентським жестом і підтримувати ансамблеву взаємодію незалежно від рівня хвилювання, акустичних особливостей концертного приміщення чи інших непередбачуваних виконавських обставин. У разі виникнення випадкових помилок необхідно зберігати самоконтроль, не втрачати темпоритмічної стабільності та продовжувати виконання відповідно до загального художнього задуму.

5. Аналіз результатів концертного виконання та визначення подальших напрямів удосконалення. Після концертного виступу доцільно здійснити самоаналіз власної виконавської діяльності, визначити найбільш вдалі сторони виконання та зафіксувати епізоди, які потребують подальшого вдосконалення. Корисним є порівняння власних виконавських відчуттів із аудіо- або відеозаписом виступу, що сприяє формуванню навичок об'єктивної самооцінки та плануванню подальшої самостійної роботи. Важливо усвідомлювати, що сценічна впевненість і психологічна стійкість формуються не лише під час безпосередньої підготовки до концерту, а й у процесі систематичної самостійної роботи та послідовного вдосконалення виконавських навичок.

4. Перевірка результатів самостійної роботи

Результативність самостійної підготовки здобувача освіти виявляється під час практичних занять, індивідуального виконання оркестрових партій, роботи в оркестрових групах, репетиційної діяльності та концертної презентації навчального репертуару. Під час контролю враховуються рівень підготовленості оркестрової партії, точність відтворення нотного тексту, метроритмічна стабільність, якість артикуляції, дотримання штрихів і фразування, доцільність використання реєстрових засобів, динамічна врівноваженість звучання та здатність до слухового контролю.

Важливими критеріями оцінювання є також розуміння жанрово-стильових особливостей репертуару, усвідомлення функції власної партії в оркестровій фактурі, здатність до ансамблевої взаємодії, самостійність у підготовці музичного матеріалу та відповідальне ставлення до виконання поставлених виконавських завдань.

Під час концертної діяльності додатково оцінюються сценічна зібраність, здатність підтримувати якість виконання в умовах публічного виступу, готовність до взаємодії з диригентом і колективом, а також художня переконливість виконавської інтерпретації.

Список рекомендованих джерел

- Гончаров, О. І. (2013). Оркестри (ансамблі) баянів та акордеонів. Проблеми репертуару. *Культура України*, (43), 271–278.
- Давидов, М. (2010). Історія виконавства на народних інструментах (Українська академічна школа). Луцьк: ВАТ «Волинська обласна друкарня».
- Калмиков, С. Т. (2005). Баянний ансамбльно-оркестровий інструменталізм в історико-стильовій проекції (Автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства). Одеська державна музична академія імені А. В. Нежданової. Одеса.
- Литвищенко, О. В. (2021). Особливості становлення та професійного розвитку студентського оркестру баяністів та акордеоністів ХНУМ імені І. П. Котляревського. *Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти*, (59), 89–102.
- Плющенко, М. Ю. Темброво-фактурна специфіка транскрипцій за участю баяна чи акордеона композиторів Харкова кінця ХХ – початку ХХІ століття (дис. канд. мистецтвознавства: 17.00.03 / Харків. нац. ун-т мистецтв ім. І. П. Котляревського. Харків, 2021. 290 с.
- Семешко, А. (2009) Виконавська майстерність баяніста. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан.
- Снедков, І. (2015). Українська школа баянно-акордеонного мистецтва: генеза становлення та кращі імена. Харків: ФО-П Шейніна О. В.
- Стрілець, А. М. (2018). Харківська регіональна школа гри на баяні (акордеоні): історія, виконавські пріоритети. *Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти*, (49), 141–156.
- Стрілець, А. М. (2021). Концертно-педагогічний репертуар харківської баянної школи в жанрово-стильовій динаміці. *Аспекти історичного музикознавства*, (22), 7–27.

Орієнтовний перелік творів для самостійного опрацювання

Твори зарубіжних композиторів

- Бах Й. С. Концерт для фортепіано з оркестром d-moll
- Бах Й. С. Прелюдія та фуга f-moll, *Fughetta-super* на тему «Десяти заповідей»
- Бетховен Л. ван – Ліст Ф. «Турецький марш» із музики до драми «Руїни Афін»
- Бізе Ж. – Сарасате П. «Циганська пісня» з Концертної фантазії на теми з опери «Кармен»
- Боельман Л. «Готична сюїта»
- Брамс Й. «Угорські танці»
- Індра А. «Ноктюрн»
- Кореллі А. «Сюїта для струнного оркестру»
- Крейслер Ф. «Маленький Віденський марш»
- Ліст Ф. Угорська рапсодія № 15 «Ракоці-марш»
- Майдзумі Т. *Concertino* для ксилофона та оркестру
- Малатс Х. «Іспанська серенада»
- Масне Ж. «Елегія»
- Мендельсон Ф. Ноктюрн та скерцо з сюїти «Сон в літню ніч»
- Мошковський М. Іспанські танці
- П'яццолла А. *Ballet tango, Violentango, Fracanapa*
- Россіні Дж. Увертюри до опер «Попелюшка», «Севільський цирульник», «Сорока-зłodійка»
- Скулте А. «Арієта»
- Штраус Й. «Полька-піцикато»

Твори українських композиторів

- Богданов Ф. Фантазія на тему української народної пісні «Заметіль»
- Гайденко А. «Вечір у горах»
- Глотов О. «Звичайний шлягер»

Золотухін В. «Сільські награвання старого Техасу» з циклу «Американський альбом»

Зубицький В. «Болгарський зошит»

Клебанов Д. Скерцо зі струнного квартету №4 пам'яті М. Леонтовича

Колодуб Л. Цикл «Сім українських пісень»

Кос-Анатольський А. солоспіви «Два потоки з Чорногори», «Коли заснули сині гори», «Солов'їний романс»

Лисенко М. пісня Наталки з опери «Наталка Полтавка»

Назаренко О. «Слобожанський краєвид» на тему української народної пісні «Тихо над річкою»

Назаренко О. Ліричний хоровод на тему української народної пісні «Ой, у гаю при Дунаю»

Назаренко О. Концертна самба на популярну бразильську тему «Amorado»

Подгорний В. «Українське капричіо»

Подгорний В. «Циганська рапсодія»

Подгорний В. обробка української народної пісні «Ой, чий то кінь стоїть»